

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/3/2022
Identifikačné číslo spisu: 6097898260
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Sedlačková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6097898260.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v konkurznej veci úpadcu: Zlieváreň, akciová spoločnosť „v konkurze“, so sídlom Zlievarenská 533, 976 45 Hronec, IČO: 31 562 299, o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty Mgr. G. H., so sídlom D. a bývalého správcu konkurznej podstaty JUDr. L.G., so sídlom T. a o odvolaní bývalého správcu konkurznej podstaty JUDr. L.G. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 46K/400/1997-1170 zo dňa 16. februára 2022, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 46K/400/1997-1170 zo dňa 16. februára 2022 v napadnutej časti (výrok IV.) p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie schválil končnú správu o speňažení majetku z podstaty úpadcu Zlieváreň, akciová spoločnosť „v konkurze“ a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty Mgr. G. H., D. a bývalého správcu konkurznej podstaty JUDr. L.G., T., v znení zo dňa 10. decembra 2021 v rozsahu:

I. Príjmy konkurznej podstaty predstavujú sumu 147 332,90 eur;

II. Celkové výdavky konkurznej podstaty sú vo výške 67 821,59 eur, z toho pohľadávky proti podstate uhradené počas konkurzu predstavujú sumu 63 387,06 eur;

III. Pohľadávky proti podstate neuhradené v priebehu konkurzu sú vo výške 4 434,53 eur;

IV. Odmena správcov konkurznej podstaty je 26 089,04 eur, z toho odmena Mgr. G. H. je 26 089,04 eur a zostáva mu doplatiť odmenu vo výške 22 769,04 eur, odmena JUDr. L.G. je 0,- eur;

V. Výdavky správcov konkurznej podstaty sú celkom 5 398,01 eur, z toho výdavky Mgr. G. H. sú 5 398,01 eur a zostáva mu doplatiť hotové výdavky vo výške 0,- eur, hotové výdavky JUDr. L.G. sú 0,- eur;

VI. Na rozdelenie zostáva suma 75 227,83 eur, súčasťou tejto sumy je doplatok odmeny správcu vo výške 22 769,04 eur a nehradené pohľadávky proti podstate vo výške 4 434,53 eur.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súvislosti s výrokom IV. prvoinštančný súd uviedol, že počas

konkurzného konania vykonávali funkciu dvaja správcovia. JUDr. L.G. od vyhlásenia konkurzu, t. j. od 28. apríla 1998 do 5. júna 2006, kedy bol ex offo odvolaný schôdzou konkurzných veriteľov, teda vykonával funkciu správcu 97 mesiacov 7 dní, pričom získal do konkurznej podstaty finančné prostriedky minimálne vo výške cca 30 819,97 eur (všetky použil pre svoju potrebu a následne ich vrátil do konkurznej podstaty). Mgr. G. H. vykonával funkciu správcu od 5. júna 2006 do podania konečnej správy, teda 186 mesiacov 26 dní, pričom získal do konkurznej podstaty finančné prostriedky minimálne vo výške cca 143 372,73 eur. Konajúci súd ďalej uviedol, že v konečnej správe správca nenavrhol bývalému správcovi JUDr. L.G. žiadnu odmenu, celú vypočítanú odmenu navrhol priznať Mgr. G. H.. Vzhľadom na to, že proti konečnej správe ohľadne odmeny neboli vznesené žiadne námietky, s prihliadnutím na skutočnosť, že konaním bývalého správcu sa neúmerne predĺžilo celé konkurzné konanie, súd priznal odmenu správcovi tak, ako to navrhol Mgr. H. v konečnej správe.

3. Proti tomuto uzneseniu, proti výroku IV., podal odvolanie bývalý správca konkurznej podstaty JUDr. L.G. z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C. s. p. Na odôvodnenie svojho odvolania uviedol, že v konkurznom konaní je odmena správcu len jedna, ktorá sa pomerom rozdelí medzi správcov, ktorí počas konkurzného konania vykonávali funkciu správcu, a to podľa rozsahu a dĺžky jeho činnosti. Zákon o konkurze a vyrovnaní teda neobsahoval ustanovenie ani neupravoval žiadnu možnosť, aby správca konkurznej podstaty (druhý v poradí) určoval rozdelenie odmeny medzi správcov. Vzhľadom na uvedené považuje odvolateľ za irelevantné, že ohľadom návrhu terajšieho správcu konkurznej podstaty čo do spôsobu rozdelenia odmeny medzi správcov neboli vznesené námietky. Keďže rozdelenie odmeny patrí výlučne do právomoci súdu, odvolateľ namietal, že súd vzal do úvahy bez ďalšieho návrh súčasného správcu konkurzného konania Mgr. H. na rozdelenie odmeny, ktorý navrhol sebe vyplatiť celú odmenu 100 %, a to bez ohľadu na skutočnosť, že aj pôvodný správca pri výkone svojej činnosti získal do konkurznej podstaty cca 30 819,97 eur.

4. Odvolateľ má ďalej za to, že podľa získania majetku do konkurznej podstaty by bolo objektívne rozdelenie odmeny približne 1/5 v prospech odvolateľa a 4/5 v prospech Mgr. H.. Pokiaľ by do úvahy prichádzalo časové obdobie výkonu činnosti správcu, tento pomer by dokonca predstavoval približne 1/3 pre pôvodného správcu a 2/3 pre súčasného správcu.

5. Podľa názoru odvolateľa sa odôvodnenie napadnutého rozhodnutia javí ako nesprávne a v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona o konkurze a vyrovnaní, keď rozdelenie odmeny podľa súdu je vlastne popretie akejkoľvek činnosti pôvodného správcu a priznanie 100 % odmeny terajšiemu správcovi sa javí ako nespravodlivé, pretože terajší správca by obdržal odmenu aj z tých finančných prostriedkov, ktoré do konkurznej podstaty boli nadobudnuté počas činnosti pôvodného správcu.

6. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolateľ navrhoval, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti IV. výroku a vec mu vrátil na opätovné rozhodnutie alebo aby zmenil napadnuté rozhodnutie a rozhodol tak, že pomerne rozdelí odmenu obidvom správcovi v zmysle odvolania.

7. Správca úpadcu Mgr. G. H. v písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 31. marca 2022 uviedol, že odvolanie predchádzajúceho správcu považuje za v celom rozsahu nedôvodné, špekulatívne a potvrdzujúce trend konania predchádzajúceho správcu, ktorý už od 28. apríla 1998, keď bol ustanovený do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu, t. j. 24 rokov, marí riadny priebeh konkurzného konania. Ďalej uviedol, že predchádzajúci správca odo dňa 5. júna 2006, kedy bol zbavený funkcie správcu v predmetnej konkurznej veci, až do dňa prejednaní a schválenia konečnej správy, t. j. do 16. februára 2022, nikdy nevyúčtoval svoju odmenu a výdavky a takéto vyúčtovanie preto logicky ani nikdy nedoručil či už konkurznému súdu alebo súčasnému správcovi. Na základe uvedeného je preto podľa názoru správcu konkurznej podstaty Mgr. H. zrejme, že postup konkurzného súdu pri upovedomení o konečnej správe a jej prejednaní a schválení na nariadenom pojednávaní bol v súlade s ustanoveniami ZKV a že predchádzajúci správca, nevyúčtoval svoju odmenu a výdavky tak, ako mu to ukladá § 29 ods. 1 ZKV, čím porušil svoje zákonné povinnosti správcu konkurznej podstaty. Súčasne je zrejme, že predchádzajúci správca nedoručil súdu vyúčtovanie svojej odmeny a výdavkov ani po podaní konečnej

správy, hoci mu bolo upovedomenie o konečnej správe riadne doručené cestou Obchodného vestníka, nepodal proti konečnej správe ani námietky, hoci mu bolo upovedomenie o konečnej správe riadne doručené cestou Obchodného vestníka a nezúčastnil sa pojednávania dňa 16. februára 2022, na ktorom bola konečná správa konkurzným súdom prejednaná a schválená, a teda na tomto pojednávaní si neuplatnil žiadne práva, resp. právne nároky na odmenu alebo náhradu výdavkov, hoci bol na prejednanie konečnej správy riadne predvolaný a predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené 26 dní pred jeho konaním. Vzhľadom na uvedené nemohol konkurzný súd rozhodnúť o jeho odmene a výdavkoch inak, ako že mu žiadnu odmenu a náhradu výdavkov nepriznal. Z rovnakého dôvodu nemohol rozhodnúť ani o tom, že rozdelí odmenu medzi obidvoch správcoch.

8. Súčasný správca konkurznej podstaty tiež namietal, že z odvolania predchádzajúceho správcu ani nie je zrejmé, akým odvolacím dôvodom svoje odvolanie odôvodňuje. Uvádza v ňom síce, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ale nijako bližšie nešpecifikuje, k akým nesprávnym skutkovým zisteniam súd dospel. Taktiež uvádza, že uznesenie konkurzného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, avšak opäť bližšie neuvádza, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci a neuvádza ani to, akej konkrétnej právnej otázky sa má týkať jej nesprávne právne posúdenie. Napokon z odvolania predchádzajúceho správcu ani nevyplýva, čoho sa vlastne tento domáha. Je možné z neho dedukovať, že chce dosiahnuť, aby mu bola priznaná odmena (výdavky zrejme nie), avšak ani sám nevie uviesť, v akej výške a na základe akého postupu/výpočtu by mala byť určená. Naznačil dve alternatívy, teda 1/3 alebo 1/5 zo sumy celkovej odmeny a výber niektorej z nich zjavne ponecháva na konajúce súdy, či už konkurzný alebo odvolací. Zároveň podáva svoje odvolanie, ktorým sa domáha zrušenia napadnutého uznesenia konkurzného súdu alebo dokonca jeho zmeny, t. j. aby odvolací súd sám rozhodol o rozdelení odmeny medzi obidvoch správcoch, pričom stále nesplnil svoju zákonnú povinnosť a svoju odmenu a výdavky nevyúčtoval.

9. Správca konkurznej podstaty Mgr. H. súčasne poukázal na skutočnosť, že predchádzajúci správca konkurznej podstaty počas viac ako 8 rokov výkonu funkcie správcu síce vykonal súpis konkurznej podstaty, zapísal konkurzné prihlášky veriteľov, tieto preskúmal a zistil, resp. poprel, či už čo do výšky, právneho dôvodu, vymáhateľnosť alebo zabezpečenia, a tieto aj prejednal na prieskumnom pojednávaní, ale následne už funkciu správcu reálne nevykonával. Za celých vyše 8 rokov nespeňažil ani jediné majetkovú položku zo súpisu konkurznej podstaty. Finančne prostriedky úpadcu, ktoré zrejme získal dobrovoľnými úhradami dlžníkov/obchodných partnerov úpadcu v rámci bežného obchodného styku, ktoré ešte dobiehali po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, spotreboval pre svoje vlastné súkromné účely. Po zbavení funkcie správcu nikdy súčasnému správcovi neodovzdal účtovnú agendu úpadcu, nikdy mu neposkytol presné vyúčtovanie príjmov a výdavkov úpadcu za uplynulých 8 rokov, ani prehľad o pohľadávkach proti podstate. Predchádzajúci správca neodovzdal súčasnému správcovi ani finančné prostriedky úpadcu.

10. K tvrdeniu bývalého správcu, že pri svojej činnosti získal do podstaty 30 819,97 eur Mgr. H. uviedol, že celú túto sumu použil pre svoju vlastnú potrebu tak, ako to konštatuje aj konkurzný súd v uznesení o schválení konečnej správy. Túto sumu mal odovzdať súčasnému správcovi, avšak tak neurobil. Súčasný správca preto musel celú túto sumu, ktorú údajne získal do podstaty predchádzajúci správca, opäť získavať do podstaty, a to počas 15 rokov. Predchádzajúci správca sumu 300 000,- Sk uhradil dobrovoľne po opakovaných výzvach a urgenciách súčasného správcu, avšak zostatok vo výške 20 861,79 eur nevydal a súčasný správca bol nútený ju vymáhať súdnou cestou. Konanie o zaplatenie 20 861,79 eur bolo vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 41Cbi/2/2019 a v jeho priebehu predchádzajúci správca podmienil úhradu vymáhanej sumy tým, že mu bude odpustené celé jej príslušenstvo, t. j. úroky z omeškania vo výške porovnateľnej s vymáhanou istinou, teda cca 20 tis. eur. Schôdza veriteľov napokon príslušenstvo vymáhanej pohľadávky predchádzajúcemu správcovi odpustila, na základe čoho správca žalovanú istinu uhradil do konkurznej podstaty úpadcu. Uvedené vyplýva z uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 17. februára 2021, č. k. 41Cbi/2/2019-348. Takto predchádzajúci správca napokon splnil svoju povinnosť odovzdať finančné prostriedky súčasnému správcovi nie v júni 2006, ale až v decembri 2020. Teda súčasný správca získal predmetnú sumu do konkurznej podstaty a bolo by celkom nelogické, ak by mal súd predchádzajúcemu správcovi

priznať odmenu zo sumy, ktorú bolo potrebné práve od neho 15 rokov vymáhať súdnou cestou. Absurdné by to bolo aj z toho dôvodu, že finančné prostriedky, ktoré mu nepatrili, ale patrili do konkurznej podstaty úpadcu, užíval predchádzajúci správca pre svoje potreby vyše 15 rokov a napokon ich vrátenie do podstaty podmienil odpustením úrokov z omeškania, ktoré predstavovali sumu prevyšujúcu 20 tis. eur. Týmto odpustením príslušenstva mu vlastne suma príslušenstva bola akoby uhradená. Preto možno konštatovať, že predchádzajúci správca získal z konkurznej podstaty úpadcu sumu, prevyšujúcu 20 tis. eur, vo forme odpusteného finančného záväzku, spočívajúceho v úhrade úrokov z omeškania.

11. Na základe uvedených skutočností a argumentov Mgr. H. navrhoval, aby odvolací súd odvolanie predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty podľa § 386 písm. d/ C. s. p. odmietol, alternatívne aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

12. Odvolateľ vo svojej replike zo dňa 20. apríla 2022 uviedol, že odvolanie podal včas, keďže ako bývalý správca konkurznej podstaty sa objektívne mohol dozvedieť o napadnutom rozhodnutí len jeho doručením. Ďalej uviedol, že z odvolania sú zrejmé odvolacie dôvody, aj čoho sa domáha. Zdôraznil, že odvolanie smeruje len proti výroku napadnutého rozhodnutia v časti rozdelenia odmeny pre obidvoch správcov. Namietal, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, čo súd ne/zohľadnil alebo z akých skutočností a zákonných predpokladov vychádzal pri rozdeľovaní odmeny pre obidvoch správcov 100 % pre súčasného správcu a 0 % pre bývalého správcu konkurznej podstaty.

13. Odvolateľ tiež poukázal v súvislosti s konaním vedeným na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 41Cbi/2/2019 na skutočnosť, že správca konkurznej podstaty neoprávnene žaloval istinu s príslušenstvom. Z dôvodu, že na jeho návrh súd vydal neodkladné opatrenie, bol odvolateľ nútený zaplatiť celú žalovanú istinu z vlastných prostriedkov napriek tomu, že neuznal oprávnenosť žaloby. Súčasne odvolateľ považuje za absurdné tvrdenie správcu konkurznej podstaty, že odpustením príslušenstva mal neoprávnene získať nejakú sumu z konkurznej podstaty.

14. Mgr. H. v písomnom stanovisku k vyjadreniu bývalého správcu konkurznej podstaty zo dňa 9. mája 2022 uviedol, že ak bola konečná správa bývalému správcovi konkurznej podstaty doručená, mohol proti nej podať námietky, hoci to explicitne z § 29 ods. 3 ZKV nevyplýva. Prípadne mohol konkurznému súdu doručiť vyjadrenie, ktorým by namietol uvedený spôsob rozdelenia odmeny, ale najmä mal v súlade s § 29 ods. 1 ZKV vyúčtovať odmeny a výdavky, čo bola jeho zákonná povinnosť, ktorú nesplnil dodnes. K tvrdeniu odvolateľa, že súčasný správca od neho neoprávnene vymáhal istinu s príslušenstvom Mgr. H. zopakoval, že vo veci bolo konanie právoplatne zastavené z dôvodu úhrady žalovanej istiny po tom, čo bolo príslušenstvo pohľadávky žalovanému (JUDr. P.) odpustené. Mgr. H. na záver vyjadrenia uviedol, že si neuplatňuje žiadny nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací pred samotným vecným prejednaním odvolania najskôr zisťoval, či odvolanie smeruje proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné.

16. Podľa § 66c ods. 1 ZKV, ak tento zákon neustanovuje inak, po vyhlásení konkurzu a po povolení vyrovnania doručujú sa písomnosti súdu zverejnením v Obchodnom vestníku a vyvesením na úradnej tabuli súdu s výnimkou a) výzvy, b) opatrenia, c) uznesenia o vedení konania, d) uznesenia podľa § 18 ods. 1, e) uznesenia, ktorým sa ustanovuje súdny znalec, f) uznesenia, ktorým sa ukladá povinnosť podľa § 127 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

17. Podľa § 66c ods. 3 ZKV, lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu zverejnenému v Obchodnom vestníku je 30 dní odo dňa zverejnenia.

18. Podľa § 355 ods. 2 C. s. p, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Dňa 1. júla 2005 nadobudol účinnosť zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len

„ZoKR“), ktorý ustanovením § 208 (okrem iných) zrušil aj zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Z prechodných ustanovení § 206 ods. 1 ZoKR vyplýva, že konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace, sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov. Keďže konkurz na majetok úpadcu Zlieváreň, akciová spoločnosť bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 46-24K/400/97-232 zo dňa 28. apríla 1998, t. j. pred nadobudnutím účinnosti ZoKR, v zmysle prechodného ustanovenia § 206 ods. 1 ZoKR sa spravuje podľa ustanovení doterajšieho právneho predpisu, ktorým je zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ktorý obsahuje tak hmotnoprávne, ako aj procesnoprávne ustanovenia. ZKV je osobitným procesným predpisom (lex specialis) k Občianskemu súdnemu poriadku ako všeobecnému procesnému predpisu (lex generalis), pričom ustanovenia O. s. p., sa primerane použijú len vtedy, ak ZKV nemá osobitné procesné ustanovenie. Procesné ustanovenia O. s. p. sa teda subsidiárne použijú vtedy, ak ZKV nemá osobitnú právnu úpravu (§ 66e ods. 1 ZKV).

20. Občiansky súdny poriadok bol účinný do 30. júna 2016. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex, ktorým je Civilný sporový poriadok. Uvedený procesný predpis na rozdiel od právnej úpravy v O. s. p., zmenil koncepciu prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu vydanému vo forme uznesenia. Ustanovenie § 357 C. s. p. stanovuje taxatívny výpočet uznesení, proti ktorým je odvolanie prípustné a ktoré sa vzťahuje na uznesenia vydané podľa Civilného sporového poriadku. Prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie však môže vyplývať aj z osobitných právnych predpisov, medzi ktoré nesporne patrí aj zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. V konaniach podľa ZKV sa (okrem opatrenia) rozhoduje formou uznesenia, proti ktorému je odvolanie prípustné, pokiaľ tak ustanovuje tento zákon ako lex specialis.

21. Zo ZKV prípustnosť odvolania proti napadnutému uzneseniu vyplýva z ustanovenia § 66c ods. 3 ZKV. Z § 357 písm. a/ až o/ C. s. p. prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie o schválení konečnej správy nevyplýva. Odvolací súd vzhľadom na vzniknutú situáciu, keď odvolanie osobitný právny predpis pripúšťa v nadväznosti na O. s. p., ktorý bol nahradeným C. s. p., ktorý odvolanie v tejto veci nepripúšťa, sa odvolaním v súlade s princípom všeobecnej spravodlivosti podľa čl. 4 ods. 2 C. s. p. zaoberal a podrobil ho vecnému prieskumu.

22. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) prejednal odvolanie v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie JUDr. L.G. nie je dôvodné.

23. Súd prvej inštancie napadnutým výrok IV. schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty úpadcu v rozsahu: odmena správcov konkurznej podstaty je 26 089,04 eur, z toho odmena Mgr. G. H. je 26 089,04 eur a zostáva mu doplatiť odmenu v výške 22 769,04 eur, odmena JUDr. L.G. je 0,- eur. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu súdu prvej inštancie pri schvaľovaní konečnej správy o speňažení majetku z podstaty úpadcu v časti odmeny súčasného a bývalého správcu konkurznej podstaty.

24. Podľa § 29 ods. 1 až 4 ZKV, správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty. Odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitní správcovia a zástupca správcu, ako aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správcu. Správca predloží súdu zoznam veriteľov zostavený na účely rozvrhu (§ 31 ods. 7), ktorí si uplatňujú pohľadávky proti podstate, nároky podľa § 31 ods. 1 písm. a/ až c/ s výškou ich pohľadávky, ak nemôžu byť uspokojení celkom, a budú zahrnutí do rozvrhu (§ 32 ods. 1). Správca predloží súdu tiež zoznam veriteľov s pohľadávkami proti podstate, nárokmi podľa § 31 ods. 1 písm. a/ až c/ zostavený na účely rozvrhu (§ 31 ods. 7), ktorých nárok neuznal, zaradil do iného poradia, než si uplatnili, alebo nevyplatil, a uvedie výšku ich pohľadávky. Súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na

úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky. Konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, prípadne aj veriteľský výbor, a rozhodne o nej uznesením, ktoré im doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu.

25. Podľa § 9 vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia o konkurze a vyrovnaní, ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

26. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že správca konkurznej podstaty predložil súdu prvej inštancie dňa 10. decembra 2021 konečnú správu o speňažení majetku úpadcu, ako aj o ostatných príjmoch a výdavkoch konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov. Konečná správa bola vyvesená na úradnej tabuli súdu a web tabuli súdu dňa 22. decembra 2021; upovedomenie o vyvesení konečnej správy bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 243/2021 dňa 20. decembra 2021 pod. zn. K069431. Proti konečnej správe a vyúčtovaniu odmeny a výdavkov správcov nepodal námietky žiadny veriteľ.

27. Odvolateľ podal odvolanie proti uzneseniu o schválení konečnej správy, konkrétne proti výroku o odmene správcov z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C. s. p. Odvolací súd poznamenáva, že odvolateľ odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/ a f/ C. s. p. bližšie nekonkretizoval, t. j. neuviedol inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a neoznačil dôkazy, na základe ktorých dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam.

28. JUDr. L. P. v podanom odvolaní v podstate namieta, že súd prvej inštancie pochybil, keď vzal do úvahy bez ďalšieho návrh súčasného správcu konkurznej podstaty, ktorý sebe navrhol vyplatiť 100 % odmeny, a to bez ohľadu na skutočnosť, že aj pôvodný správca pri výkone svojej činnosti získal do konkurznej podstaty cca 30 819,97 eur. Mal pri tom za to, že v konkurznom konaní je odmena len jedna, ktorá sa pomerom rozdelí medzi správcov, ktorí počas konkurzného konania vykonávali funkciu správcu, a to podľa rozsahu a dĺžky jeho činnosti.

29. Odvolací súd preskúmaním uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutej časti v medziach podaného odvolania konštatuje, že rozhodnutie, ako aj postup, ktorý jeho prijatiu predchádzal, sú súladné s § 29 ZKV a s § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia o konkurze a vyrovnaní. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení uviedol, že počas konkurzného konania vykonávali funkciu dvaja správcovia. JUDr. L.G. od vyhlásenia konkurzu, t. j. od 28. apríla 1998 do 5. júna 2006, kedy bol ex offo odvolaný schôdzou konkurzných veriteľov, teda vykonával funkciu správcu 97 mesiacov 7 dní, pričom získal do konkurznej podstaty finančné prostriedky minimálne vo výške cca 30 819,97 eur (všetky použil pre svoju potrebu a následne ich vrátil do konkurznej podstaty). Mgr. G. H. vykonával funkciu správcu od 5. júna 2006 do podania konečnej správy, teda 186 mesiacov 26 dní, pričom získal do konkurznej podstaty finančné prostriedky minimálne vo výške cca 143 372,73 eur. Konajúci súd ďalej uviedol, že v konečnej správe správca nenavrhol bývalému správcovi JUDr. L. P. žiadnu odmenu, celú vypočítanú odmenu navrhol priznať Mgr. G. H.. Vzhľadom na to, že proti konečnej správe ohľadne odmeny neboli vznesené žiadne námietky, s prihliadnutím na skutočnosť, že konaním bývalého správcu sa neúmerne predĺžilo celé konkurzné konanie, súd priznal odmenu správcovi tak, ako to navrhol Mgr. H. v konečnej správe.

30. K odvolacej námietke, že pri určení odmeny bývalého správcu nebola zohľadnená skutočnosť, že pôvodný správca konkurznej podstaty získal pri výkone svojej činnosti do konkurznej podstaty cca 30 819,97 eur, odvolací súd uvádza, že pre rozdelenie konkurznej odmeny nemôže byť jediným kritériom príjem do podstaty získaný jednotlivými správcami. Pri určení pomeru odmeny za výkon funkcie jednotlivých správcov je potrebné prihliadnuť na dĺžku doby ich činnosti, na celkový charakter konkurzu, jeho náročnosť, rozsah a úroveň činnosti. Odvolací súd považuje za správne, ak súd pri tak dlho trvajúcim konkurznom konaní (24 rokov) pri rozhodovaní o rozdelení odmeny posúdi, či niektorý zo správcov bol v konkurznom konaní nečinný, či postupoval v konaní v súlade so zákonom, či zavinił

neprimerané predĺženie konkurzného konania (totožne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Obo/7/2019 z 24. júna 2020).

31. K tvrdeniu JUDr. L. P., že do konkurznej podstaty získal cca sumu 30 819,97 eur, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že túto sumu pri vymenovaní nového správcu konkurznej podstaty Mgr. H. neodovzdal. Sumu 300 000,- Sk uhradil po opakovaných výzvach a urgenciách, avšak zostatok sumy vo výške 20 861,79 eur nevydal a súčasný správca konkurznej podstaty Mgr. H. túto sumu vymáhal súdnou cestou. Napokon bývalý správca odovzdal finančné prostriedky súčasnému správcovi nie v roku 2006, ale v decembri 2020, a to po tom ako veritelia na svojej schôdzi rozhodli o odpustení príslušenstva. S poukazom na uvedené možno mať za to, že odvolateľ ako bývalý správca konkurznej podstaty svojim konaním neúmerne predĺžil samotné konkurzné konanie úpadcu.

32. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti možno považovať konanie konkurzného súdu spočívajúce v schválení končenej správy o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty Mgr. G. H. a bývalého správcu konkurznej podstaty JUDr. L.G. za správne a súladné s § 29 ZKV a § 9 vyhláška MS SR č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní.

33. Keďže odvolanie JUDr. L.G. nebolo spôsobilé z dôvodov v ňom uvedených vyvrátiť alebo spochybníť závery prijaté prvoinštančným súdom v napadnutom uznesení, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výrok IV.) podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

34. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).